

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXII / 2012

25 Kč

IKD

11

Aktuality z diecéze

Rozhovor s Milošem Doležalem

Na návštěvě: Farnost Vysoké Mýto

Charita pomáhá dosloužit pacientům doma

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

Bratr Geoffroy – Marie **Žít v Boží přítomnosti**

Ačkoliv víme, jak důležité je v našem duchovním životě působení Boží milosti, přece se nám stává, že se do popředí dostává spíš naše lidské úsilí. Výsledkem je sice poctivý, ale poněkud „unavený“ život. Autor nás učí vnímat Boží přítomnost v našem vlastním nitru, což vede k autentické odevzdanosti Bohu. Duchovní život pak již nepředstavuje vyčerpávající námahu, nýbrž radostnou zkušenost, že jsme nesení Láskou, která nezná hranic. Brož., 112 s., 130 Kč

Joël Pralong **Pryč s černými myšlenkami**

Negativní myšlenky, které tak často vedou k napětím ve vztazích a vyvolávají nechuť k práci či nevysvětlitelnou úzkost, se někdy zdají být neodbytné. Navíc nejsou řídkým jevem, vždyť zápas s myšlenkami, které člověka odvádějí od radostného plnění Boží vůle, byl znám již pouštním otcům z raných dob křesťanství. Joël Pralong dobře zná tyto duchovní nástrahy a umí je výstižně popsat. Zná a umí stejně přístupně nabídnout i účinné prostředky, jak se jim postavit: Ježíšova modlitba, rozjímání Božího slova, modlitba chvály a mariánské modlitby. Brož., 112 s., 145 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Guy Gilbert **At' se ti život povede!** Rady pro každý věk – od mladých po dinosaury

Autor v krátkých kapitolách nabízí opěrné body všem, kdo chtějí dát smysl své existenci, ať jsou jakéhokoli věku, v jakékoli rodinné situaci. Rozvíjí reflexe protkané krátkými příběhy ze života, odpovídá na otázky, jak si poradit ve společnosti, jak být sám sebou. Ukazuje, jak odhalovat krásu světa, pociťovat radost z bytí. Brož., 88 s., 159 Kč

Michael Hesemann **Georg Ratzinger – Můj bratr papež** Rozhovor s Michaellem Hesemannem

Nikdo nezná papeže Benedikta XVI. lépe než jeho bratr Georg. V obsáhlém rozhovoru vypráví o dětství a mládí, které spolu strávili v několika bavorských maloměstech, když tatínek, povoláním policista, musel poměrně často měnit působiště. Hovoří o nástupu nacismu a společném povolání obou chlapců ke kněžství, o letech hnědé totality strávených v semináři i o prvních kněžských letech v nově budovaném poválečném Německu. Mons. Dr. Georg Ratzinger se narodil roku 1924 v Pleiskirchenu u Altöttingu, v roce 1946 vstoupil do kněžského semináře za diecézi Mnichov a Freising a v roce 1951 byl spolu se svým bratrem Josephem vysvěcen na kněze. V letech 1964–1994 působil jako dómský kapelník u řezenské katedrály a sbormistr slavného řezenského souboru Regensburger Domspatzen. Váz., 288 s., 379 Kč

Karmelitánská knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

Luigi Borriello, Edmondo Caruana, Maria Rosaria Del Genio, Nicolò Suffi (eds.) **Slovník křesťanských mystiků**

Slovník křesťanských mystiků je rozsáhlou a ucelenou encyklopedií osobností křesťanské spirituality a mystiky. Zachyceno je tu nejen zrození křesťanské mystiky v biblické a patristické epoše, středověké a raně novověké vrcholy západní mystiky, ale také pozoruhodné osudy a učení osobností posledních dvou staletích. Váz., 767 s., 690 Kč

Wolfgang Beinert **Malé dějiny křesťanského myšlení**

Dva tisíce let křesťanství změnily svět. Beinertova kniha prezentuje všechna hlavní témata křesťanství: jeho zrození, rozvoj a rozšíření církve, významné teologické osobnosti, klíčové rysy křesťanského myšlení, originální přínos křesťanské kultury i hlavní teologické a etické koncepty. Autor je pro české čtenáře více než povolaným průvodcem. Váz., 348 s., 389 Kč

Pastýřský list královéhradeckého biskupa k zahájení Roku víry

Bratři a sestry v Kristu,

ve čtvrtek spolu s věřícími z celého světa vstoupíme do Roku víry, který vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. I nás v královéhradecké diecézi tím vyzývá, abychom po celý rok obraceli svou pozornost k víře. Vede ho k tomu poznání, jak velké množství věřících dnes prochází její hlubokou krizí. Rokem víry zároveň oslavíme 50. výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu a 20. výročí vydání Katechismu katolické církve, který je jeho plodem. (...) Mnozí z nás berou víru jako něco automatického a přestávají o ni kvůli tomu pečovat. Soustředí se na vnější aktivity, křesťanskou službu, ale už ne tolik na jejich zdroj. Rok víry nás má k tomuto zdroji vrátit a pomoci nám, aby nevyhasl, ale naopak sílil. Svatý otec ve svém apoštolském listě Brána víry (Porta Fidei), kterým tento mimořádný rok vyhlásil, vybízí věřící z celého světa, aby se semkli kolem něho, Petrova nástupce, a následující období spolu s ním prožili jako čas Boží milosti. Abychom všichni společně překročili práh brány víry. Ta je z Boží vůle skrze křest otevřena pro všechny lidi, ale je na každém z nás, abychom se zvedli a vstoupili do ní. (...)

K plodnému a důslednému prožití Roku víry je třeba upřímně vyznávat své „Věřím!“ v srdci každého křesťana, v rodinách, v kostelech, v řeholních a farních společenstvích, ale i v zaměstnání či ve škole. Kněžím by v tomto období měla zvlášť ležet na srdci starost o pastorační aktivity a mimořádná péče o liturgii, zejména o Eucharistii, která je vrcholem a zdrojem života církve i víry každého jednotlivce.

Petrův nástupce nás vybízí, abychom v nadcházejícím roce každý znovu objevili obsah své víry. Abychom ji přijímali a vyznávali intenzivně, s novým odhodláním, s důvěrou a radostí. Abychom ji vkládali do svých modliteb a žili podle ní i ve všedním, každodenním životě.

V souladu s výzvou Svatého otce se tedy dnes z celého srdce obracím na Vás, milovaní věřící v naší královéhradecké diecézi. Pastorační úsilí ať se zaměří v první řadě na text vyznání víry a na mimořádnou důležitost Katechismu katolické církve. (...) Svatý otec ve svém apoštolském listě zdůrazňuje, že právě katechismus je „bezpečnou normou pro vyučování víře“ (srv. Porta Fidei, 11). Je to text katechismu, podle čeho můžeme s jistotou rozlišovat, zda je naše víra zdravá. Kdo se staví odmítavě ke katechismu, nemůže o sobě říci, že přijímá a žije katolickou vírou. Vždyť předmětem naší víry je i učitelský úřad církve. Katechety v naší diecézi proto vybízím, aby se jejich pastorační úsilí při novém hledání, studiu a výuce víry v tomto období opíralo právě o text tohoto katechismu.

Vás všechny věřící v královéhradecké diecézi chci dnes povzbudit, abyste se nebáli překročit práh brány víry. Otevřená je pro všechny. Zatímco víra sama o sobě je Božím darem, akt víry, překročení prahu této brány, je výsledkem lidské vůle. A protože společně tvoříme Kristovu církev, toto naše počínání je nejen úkonem osobním, ale i společenským. Abychom rozumem i vůlí mohli přijmout obsah víry, je nutné se v ní důsledně zdokonalovat a vzdělávat, hovořit o ní a poznávat tak Boha, v kterého věříme. Víra v Boha, který je láska, je nerozlučně spojena právě s láskou a nemůžeme ji oddělit od jednání a skutků (srv. Jak 2,14-18).

V závěru apoštolského listu Porta Fidei Svatý otec připomíná událost zachycenou ve 2. listě Timoteovi: Když svatý Pavel cítil, že se blíží jeho smrt, prosil svého žáka Timoteje, aby nezlenivěl ve víře a aby o ni usiloval se stejnou vytrvalostí, s jakou to činil, když byl ještě chlapcem (srv. 2,22 a 3,15). Snažme se tedy na svou víru po celý nastávající rok nahlížet nově, s dychtivostí dítěte, které vidí mnoho věcí poprvé.

S vděčností a oddaností Petrovu nástupci svěřuji spolu s ním tento čas milosti do rukou Matky Boží a ze srdce Vám všem na jeho začátku žehnám!

Váš biskup

+ Mons. Jan Vokál (redakčně kráceno)

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 7. 11. 2012. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Simona Kubová

Obsah

Aktuality	4
Rozhovor: Miloš Doležal	9
Posvátné místo	12
Na návštěvě: Farnost Vys. Mýto	14
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	16
Charitní listy	19

Biskupové zahájili Rok víry. „Nenechme se o ni připravit vlastní leností,“ vyzval biskup Jan

(ps) – Bohoslužbami v katedrále Svatého Ducha a v chrámě sv. Jana Křtitele v Pardubicích biskupové v diecézi zahájili celosvětový „čas milosti“. Rok víry, který po pětáctyřiceti letech vyhlásil Svatý otec, začal v celém světě o téměř dva měsíce dříve než kalendářní rok 2013 – už ve čtvrtek 11. října. V královéhradecké diecézi jej slavnostní bohoslužbou v katedrále Svatého Ducha otevřel diecézní biskup Mons. Jan Vokál. Již v poledne Rok víry oslavil pomocný biskup Mons. Josef Kajnek v pardubickém chrámě sv. Jana Křtitele.

„Chceme se v tomto roce zaměřit na to, abychom o veliký dar víry ve svém životě s novou pílí pečovali a nenechali se o něj kvůli vlastní nepozornosti nebo lenosti připravit,“ řekl v homilii biskup Jan Vokál. Zdůraznil, že víra je sama o sobě darem, ale záleží na rozhodnutí každého člověka, jak s tímto darem naloží. „Úkon víry, skutky víry, tedy život z víry, to je záležitost rozumu a svobodné vůle člověka,“ řekl biskup Jan. Ve shodě s papežem Benediktem XVI. věřící v diecézi vyzval, aby se na svou víru zaměřili prostřednictvím dvou konkrétních pomůcek – textu Credo a Katechismu katolické církve. „Dar víry si sami nemůžeme dát, můžeme však hodně udělat pro to, abychom svou víru neztratili, ale abychom ji naopak upevnili a učinili ji zralou. Právě k tomuto účelu Petrův nástupce, papež, Rok víry vyhlásil,“ dodal ve čtvrtek večer v katedrále královéhradecký biskup.

Rok víry vyhlásil pro celý svět papež Benedikt XVI. proto, aby inspiroval věřící k hlubšímu zamyšlení nad tím, co je pramenem jejich vztahu k Bohu. „Jedině skrze víru roste víra,“ napsal Svatý otec v apoštolském listě, jímž tematický rok vyhlásil. „Již od samého začátku své služby jsem jako nástupce svatého Petra mluvil o nutnosti znovu objevit cestu víry a s novou intenzitou ukazovat radost a nadšení ze setkání s Kristem,“ napsal v listě Svatý otec. Naposledy byl tématu víry věnován rok 1968. Během Roku víry se po celém světě chystají přednášky, rozjímání a další akce, které mají obrátit pozornost k víře, jež v dnešním světě prochází zjevnou krizí.

Vůbec první významná liturgická akce v rámci celosvětového Roku víry v České republice – beatifikace čtrnácti františkánských mučedníků, se konala 13. října v pražské katedrále. Slavnostní mše svatá, celebrovaná prefektem Kongregace pro svatořečení kardinálem Angelem Amatem, se zúčastnil také královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál a pomocný biskup Mons. Josef Kajnek. Biskup Jan Vokál vyzval všechny kněze v královéhradecké diecézi, aby na Rok víry pamatovali při plánování bohoslužeb a pastoračních akcí. „Zkusme se také po celý rok ve víře vzájemně posilovat a budme v tom příkladem ostatním věřícím,“ napsal jim.

Hospicové občanské sdružení Duha obdrželo cenu Makropulos za rok 2012

(lb) – Při příležitosti benefičního představení opery Giacomo Pucciniho Turandot byla v neděli 30. září předána cena ministerstva zdravotnictví Makropulos za rok 2012. Cena vznikla v návaznosti na Národní program přípravy na stárnutí. Osvědčené projekty z oblasti zdravotně sociální péče mohou díky ocenění získat potřebnou publicitu, která pak v praxi pomáhá bořit mýty a stereotypy v přístupu ke stáří. Letos ji z rukou ministra zdravotnictví Leoše Hegera převzali zástupci Hospicového občanského sdružení Duha se sídlem v Hořicích. Jejich projekt představuje v praxi velmi potřebný koncept tzv. „domácího hospice“, pomáhajícího rodinám, které převzou péči o těžce nemocného v domácím prostředí. Umožňuje nemocnému zůstat v nejtěžších chvílích ve vlastním prostředí a mít blízkost a péči své rodiny při zachování kvalitní zdravotní péče. Klienti mohou využít také sociální poradnu a půjčovnu zdravotnických pomůcek. Takový projekt není totožný s „kamennými“ hospici a dosud u nás nebyl oceněn.

Církevní základní škola v Borohrádku oslavila 20 let

(lb) – Vzácným hostem oslav v sobotu 22. září byl královéhradecký biskup Jan Vokál, který sloužil mši svatou v místním kostele, doprovázen generálním vikářem Josefem Sochou a biskupským vikářem pro pastorační školství Karlem Moravcem. Mons. Josef Socha při kázání připomněl, že zdejší škola byla první církevní školou v diecézi po roce 1989, a ačkoliv má za sebou i roky těžké, je potěšující, že v posledních letech počet žáků přicházejících do školy stoupá. „Jsme rádi, že církevní základní škola si našla své místo na slunci a rodiče vnímají její pozitivita,“ dodala Stanislava Kučerová, vedoucí odboru církevního školství královéhradeckého biskupství. Škola je specifická nižším počtem žáků ve třídách a rodinnou atmosférou, ve které se dobře daří jak žákům nadaným, tak i těm, kdo mají specifické vzdělávací potřeby. Své žáky si škola sváží i z okolních obcí školním mikrobusem Emánkem.

● Vystoupení dětí před budovou školy, autor: Luděk Bárta

● Řád svatého Huberta pečuje o uchování mysliveckých tradic, autor: Martin Weisbauer

V Chlumci nad Cidlinou uctili svatého Huberta

Devatenácté Svatohubertské slavnosti letos v královéhradecké diecézi proběhly 6. října v Chlumci nad Cidlinou. Obvyklým místem tradičních Svatohubertských slavností je Kuks, kde je v rodové hrobce pohřben zakladatel Řádu svatého Huberta, František Antonín hrabě Špork. Ovšem z důvodů započaté revitalizace se už loni slavnosti za podpory kardinála Dominika Duky přesunuly do Prahy a letošní se odehrály v naší diecézi právě v Chlumci nad Cidlinou. Místní radnice, stejně jako majitelé zámku, potomci šlechtického rodu Kinských, vyšli řádu vstříc, a proto slavnosti našly důstojné a krásné místo. Byl to jak kostel svatě Voršily a sv. Vavřince, kde byla celebrována slavnostní troubená mše svatá za účasti České televize, která zprostředkovala na ČT2 přímý přenos, tak krásný areál zámku Karlova Koruna, kde po celý den probíhal další program.

Mši svatou celebroidal papežský prelát a generální vikář královéhradecké diecéze Mons. Josef Socha za účasti děkana a místního správce P. Pavla Seidla. Sešlo se zde mnoho členů řádu v čele s velmistrem Janem Františkem Votavou. Slavnostní průvod, kde nechyběli lovečtí psi i koně, se po mši svaté za bubnování historických bubeníků skupiny Tambor z Nepomuku, vydal k chlumeckému zámku. V celém jeho areálu byl připraven bohatý program pro všechny návštěvníky, kterých se sešlo letos opravdu mnoho. Vše umocňovalo i nádherné, téměř letní, počasí. Za zmínku stojí například ukázky výcviku loveckých psů i dravců, soutěže pro děti, laserová střílnice, mezinárodní soutěž ve vábení jelenů, cvičení s historickými zbraněmi skupiny Brakýři, troubení na lesnice a lesní rohy, vystoupení renesanční hudební skupiny Solideo, smyčcového Vrchoslavova kvarteta či loutkového divadla Drak z Hradce Králové. Celý program pak byl zakončen velkolepým ohňostrojem a laserovou show.

Martin Weisbauer

Začíná druhý ročník Křesťanské amatérské hokejové ligy

Křesťanská amatérská hokejová liga otevírá brány své druhé sezóny.

Ojedinelá sportovní aktivita pořádaná v rámci královéhradecké diecéze v loňském roce spojila nejen lidi, kteří si zamilovali tento zimní sport, ale také ty, kteří se zároveň hlásí ke křesťanským hodnotám. Přinesla nová přátelství napříč farnostmi a okořenila zvláštním způsobem život společenství farností, ať už se jejich členové zapojili jako hráči, organizátoři nebo publikum podporující své barvy. Nadcházející sezóna bude nesmírně vyrovnaná. Vedle tradičních týmů z Pardubic, Hradce Králové, Chrudimi, Poličky a Rychnova nad Kněžnou rozšířilo řady KAHL nové mužstvo složené ze zkušených hračkářů – HC Vraníci Slatiňany. Minulý ročník získal ligovou trofej – Biskupský pohár, který pro soutěž věnoval biskup Mons. Jan Vokál, tým z Chrudimi.

Petr Vtípil

V Koclířově se uskutečnila výroční konference Světového apoštolátu Fatimy

V sobotu 6. října přivítalo národní centrum Českomoravská Fatima zástupce regionů, modlitebních skupin z celé České republiky. Pozvání přijal diecézní biskup Mons. Jan Vokál. Po mši svaté, která mohla být díky mimořádně příznivému počasí slavena v přírodním areálu Jana Pavla II., následoval zásvětný průvod se sochou Panny Marie a otec biskup požehnal nově zrekonstruovaný přístřešek pro poutníky na nádvoří střediska i restaurovaný sloup Nejsvětější Trojice v obci. Dopolodní slavnost byla zakončena slavným Te Deum ve farním kostele sv. Filomény a Jakuba. Mariánská konference se koná v Koclířově každý rok o prvním říjnovém víkend. Fatimský apoštolát bude v nastávajícím roce své pastorační aktivity zaměřovat především na prožívání Roku víry, oslavu cyrilometodějského jubilea a přípravu na 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě.

Hana Frančáková

● Restaurovaný sloup Nejsvětější Trojice v Koclířově posvětil biskup Jan Vokál, autor: Hana Frančáková

● Deska u rodného domku Víta Tajovského v Klanečné přináší veřejnosti základní informace o životě želivského opata, autor: Miroslav Zavřel

Před sto lety se narodil opat Vít Tajovský. Připomíná ho konference, deska u rodného domku i pivní speciál

Premonstráti v Želivě uspořádali v sobotu 13. října celodenní konferenci o této mimořádné osobnosti české katolické církve. V deset hodin ji v sále České nebe v želivském klášteře zahájil provisor kláštera P. Jáchym Jaroslav Šimek. Kromě přednášek a řady diskusních příspěvků byly na konferenci představeny dvě nové knihy o životě Bohumila Víta Tajovského a faráře Josefa Toufara. Autory knihy „Bohumil Vít Tajovský ve vzpomínkách a dokumentech“ jsou Aleš Palán a Jan Paulas. Druhou knihou je „Jako bychom dnes zemřít měli“ od Miloše Doležala a čtenáři v ní najdou svědectví přátel, farníků nebo protokoly z archivů Státní bezpečnosti a dosud neznámé fotografie ze života P. Toufara. Konference skončila v 16 hodin a v 16.15 následovala v kostele Narození Panny Marie mše svatá za opata Víta Tajovského. Program zakončil koncert sboru Campanula z Jihlavy. Premonstráti, kteří v Želivě před lety obnovili tradici vaření piva, připravili při této příležitosti světlý speciál 13° VÍTUS. Pivo je medové barvy nezaměnitelné vyvážené chuti z ryze českého sladu a chmele s jemně citrusovými tóny. Další z připomínek pozoruhodné osobnosti české církve je informační tabule, kterou mohou turisté spatřit od začátku září u rodného domku Víta Tajovského v Klanečné u Havlíčkova Brodu. „Návštěvník si může přečíst stručný životopis a shlédnout několik fotografií z působení Víta Tajovského. Na instalaci tabule se podílelo město Havlíčkův Brod, Klub českých turistů a místní občané,“ sdělil redakci Miroslav Zavřel.

Redakčně zpracováno podle TS ČBK

Choceňský Misijní den potěšil děti z celé diecéze

Na vlastní oči vidět, jak žijí indiáni Inuité na dalekém severu Kanady a vyzkoušet si opravdickou indiánskou čelenku jako Vinnetou, tančit spolu s africkými sestřičkami klariskami, vidět film z misijních oblastí a život dětí v africké mateřské školce, zahrát si na originální piano ze Zambie, uvázat si slaměného ptáčka na památku, hrát si stejně jako děti na druhém konci světa, shlédnout na zámku výstavu hub, odnést si malý dárek z misijního jarmarku, vychutnat si s láskou uvařenou polévku a další dobroty, zažít slavnostní přijetí do Misijního klubka, zpívat, radovat se a společně prožít jednotu s Kristem skrze eucharistii... Nevěříte, že se tohle všechno dá stihnout za jeden jediný den? Kdo se v sobotu 22. září zúčastnil Misijního dne v Chocni, tak ví, že ANO! Program přichystala Papežská misijní díla ve spolupráci s farností Choceň. V dopoledních hodinách děti shlédly misijní filmy a poslechly si vyprávění kameramana Martina J. Rýznara o Zambii a P. Marka Adamczuka o indiánech a Eskymácích. Odpoledne se mohly zúčastnit tématicky zaměřených her a výtvarných i hudebních aktivit. Setkání zakončila mše svatá. „Misijní den je určen pro děti, kterým není lhostejný osud jejich vrstevníků a chtějí jim pomoci. Při dopoledním programu se malí misionáři seznamují s životem v různých zemích a během odpoledne poznávají, jak si hrají děti v jednotlivých kontinentech. Neméně důležité je i společenství dětí, neboť mezi svými vrstevníky se malí misionáři mohou někdy cítit osamocení. Misijní den je rovněž obohacením pro vedoucí jednotlivých klubek, navzájem si předávají své zkušenosti a získávají inspiraci,“ přiblížila význam akce Martina Krsková.

Kateřina Rýznarová

● Příprava na mši svatou, při které bylo přijato do Papežského misijního díla dětí 22 nových členů z pěti Misijních klubek, autor: Martin Rýznar

● Přednáška Jiřiny Prekopové dokázala zaplnit Velký sál v Novém Adalbertinu, autor: Luděk Bárta

Jiřina Prekopová okouzila hradecké posluchače

(Ib) – Karmelitánské nakladatelství – Knihkupectví U katedrály ve spolupráci s Diecézním teologickým institutem Biskupství královéhradeckého a Katedrou kulturních a náboženských studií PdF UHK přichystaly na úterý 9. října návštěvu známé psychoterapeutky Jiřiny Prekopové v Hradci Králové. Už autogramiáda v Knihkupectví U katedrály přilákala desítky autorčinych čtenářů. Na 17. hodinu byla přichystána přednáška „Škola lásky v rodině“. Propagátorku „terapie pevného objetí“ přivítal do posledního místa zaplněný sál v Novém Adalbertinu. Třiaosmdesátiletá psycholožka stačila během téměř dvě hodiny trvající přednášky nastínit alespoň hlavní teze svého programu obnovy lásky v rodině. Ten uvádí do praxe teoretické závěry terapie pevným objetím. V životě rodiny by měla být na prvním místě bezvýhradná láska mezi otcem a matkou a mezi rodiči a dětmi. Přirozeně vznikající konflikty jde vyřešit empatií (vcitěním se do druhého člověka), která se naplno žije při emoční konfrontaci. Každý vyjádří tvář v tvář druhému svou bolest, takže se ten druhý do něho může vcítit a možná na podruhé vzít více ohledu. Svár by měl skončit výlučně usmířením, tj. potvrzením bezvýhradné lásky, nejlépe co nejdříve, jak praví biblická moudrost: „dříve než zapadne slunce nad vaším hněvem“. Předpokladem pro pěstování této životní formy je pevný řád v uspořádání rodiny. Rodiče mají první místo tím, že přišli první a tím, že si je vzájemně dávají. Děti mají druhé místo. Rodiče dávají lásku, bezpečí, péči, orientaci v hodnotách, vzor a postupně možnost k osamostatnění a dítě tyto dary přebírá. V prosincovém čísle IKD přineseme s Jiřinou Prekopovou obsáhlý rozhovor.

Kostel sv. Antonína v Novém Hradci Králové slavil 240 let. Navštívil ho biskup Jan Vokál

(Ib) – Jubileum svého kostela si v neděli 7. října připomnělo farní společenství z Nového Hradce Králové. Slavnost začala mší svatou v 10 hodin. S přítomnými kněžími ji sloužil diecézní biskup Mons. Jan Vokál. Během mše svaté otec biskup požehnal nový zvon Antonín, který farnost nechala k tomuto výročí odlít. Odpoledne se uskutečnilo žehnání nové reprezentativní publikace o historii obou novohradeckých kostelů sv. Antonína a sv. Jana Křtitele. „*Dějiny kostelů na Novém Hradci Králové jsou v literatuře popsány velmi skromně. Při tvorbě knihy jsem tak spíše využil řadu archivních materiálů. Nejprve jsem se zaměřil na zmapování historie kostelů a jejich stavební vývoj. Další kapitoly tvoří uměleckohistorický popis interiérů a zařízení. Nedílnou součástí publikace je historie duchovní správy a místní školy. Rovněž jsem považoval za důležité zařadit životopisné medailony významných osobností spjatých s místní farností, z těch nejznámějších zmíním historika P. Františka Švendu a kanovníka svatovítské kapituly, spisovatele a velkého vlastence P. Václava Pešinu z Čechorodu,*“ sdělil podrobnosti autor knihy, historik Jiří Němeček. Jeho text doplňují působivé fotografie Miroslava Podhrázkého a Pavla Fišery. Program zakončil koncert duchovní hudby. Za varhanního doprovodu Martina Strejce zazpíval Biblické písně Antonína Dvořáka sólista opery Národního divadla Richard Haan.

IKD – předplatné na rok 2013

Vážení čtenáři, v tomto čísle IKD naleznete složenku určenou k uhrazení předplatného na rok 2013. Cena zůstává ve stejné výši jako v letošním roce. Jedno číslo bude stát 25 Kč, cena ročního předplatného časopisu bude činit 275 Kč. Zůstává zachována možnost darovat svým blízkým roční předplatné IKD jako vánoční dárek. Společně s časopisem obdržíte také dárkový certifikát. Všem našim čtenářům děkujeme za přízeň, kterou časopisu projevují, a věříme, že nám ji zachovají i v následujícím roce.

Redakce IKD

● Český skladatel a varhaník Karel Židek (1912–2001)

Série tří koncertů připomene skladatele a varhaníka Karla Židka

V listopadu uplyne sto let od narození českého skladatele a varhaníka Karla Židka. Jubileum bude připomenuto zejména třemi koncerty, pořádanými pod záštitou Biskupství královéhradeckého. Budete je moci navštívit dne 16. listopadu v katedrále Svátého Ducha v Hradci Králové ve 20.00, dne 17. listopadu v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Chrudimi v 19.00 a dne 18. listopadu v pardubickém kostele sv. Bartoloměje v 16.00. Vedle toho bude za skladatele sloužena 17. listopadu v 8.30 mše v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Chrudimi, kde většinu života působil.

Karel Židek (1912 – 2001) se narodil 17. listopadu 1912 v Hrochově Týnci v rodině varhaníka a kapelníka Karla Židka. Základy ve hře na housle a varhany získal od svého otce a poté navštěvoval dva roky hudební školu v Pardubicích. V letech 1928 – 1932 studoval na varhanním oddělení Státní konzervatoře hudby v Praze, kde se stýkal zejména s významným varhaníkem a skladatelem B. A. Wiedermannem (1883 – 1951). Po absolutoriu konzervatoře působí (1932 – 1937) jako ředitel kůru v Heřmanově Městci a účastní se zde horlivě, tehdy velice bohatého hudebního života.

Roku 1937 přijal Karel Židek místo ředitele kůru v Chrudimi a v tomto povolání setrval až do sklonku života.

Chránovou hudbu zde zveleboval nejen svými díly, ale od roku 1947 začíná pořádat v arciděkanském chrámu řadu duchovních koncertů, na kterých účinkoval nejen jako varhanní virtuos a doprovod, ale i jako dirigent chrámového sboru, případně orchestru. Roku 1953 byly však tyto koncerty pod politickým tlakem zastaveny. Od srpna do prosince 1968 proběhlo podobným způsobem 15 tzv. varhanních matiné. V letech 1981 a 1982 byly uskutečněny dva duchovní koncerty vždy v srpnu o chrudimské „Salvátorské“ pouti.

Své varhanní umění byl po dlouhá léta nucen prezentovat na jednomanuálovém prozatímním nástroji z roku 1947. Když bylo v 90. letech přistoupeno k rekonstrukci a dostavbě chrudimských varhan, obnovil Židek pořádání duchovních koncertů se sbírkami na pomoc varhanám. Celou stavbu pak velmi pečlivě sledoval, ale na dokončený nástroj si již nezahrál...

Mimo povinností ředitele kůru, působil Karel Židek v Chrudimi mnoho let jako sbormistr pěveckého sboru Slavoj, dirigent Chrudimské filharmonie a dechového orchestru a v neposlední řadě člen Chrudimského kvarteta.

O hudební kompozici se pokoušel již v době studia na pražské konzervatoři. Pro pozdější generace zanechal pak dílo, čítající přes 120 opusových čísel. Největší počet zaujímá církevní - liturgická tvorba (10 mší, sbory, sólové vložky, písně apod.). Zde snad nejvrcholnějším dílem je slavnostní Misa in honorem Sanctissimi Salvatoris op. 79 (dnes se tradičně provozuje vždy při chrudimské „Salvátorské“ pouti) nebo Slavnostní česká mše, op. 101 na „nový liturgický text“ (1969). Ostatní skladby komponoval pro své žáky, přátele nebo pro tělesa, která vedl.

V oblasti liturgické hudby by se dala Židkova tvorba rozdělit do dvou etap. První etapa zahrnuje skladby většinou v latině v duchu předkoncilní liturgie. Ve druhém období – od konce šedesátých let se umělecky přiklání k reformě II. vatikánského koncilu a téměř veškerá díla komponuje na novodobé české texty. Jeho lidové ordinárium bylo před několika lety přijato do Jednotného kancionálu pro Královéhradeckou diecézi.

Karel Židek patřil ke generaci umělců, která vyrostla v době první republiky, ale většinu svého života prožila v totalitě, která duchovní hudbě takřka vůbec nepřála. Ti, kteří navíc působili jako hudebníci mimo hlavní centra, nepronikli do širšího povědomí ani v církevních kruzích... Židkova hudba je však stále živá a má své příznivce na mnoha místech naší vlasti. Spolu s P. Karlem Břízou a Jiřím Strejcem zůstává bezesporu nejvýraznějším církevním skladatelem královéhradecké diecéze ve 20. století.

Tomáš Židek

Vždycky jsem vystupoval jako kněz – farář všech

Pro letošní podzim přichystalo Muzeum Vysočiny v Havlíčkově Brodě pozoruhodnou výstavu o životních osudech a díle P. Josefa Toufara. S jejím autorem, básníkem a publicistou **Milošem Doležalem** jsem hovořil o podrobnostech její přípravy, osobnosti Josefa Toufara i o knižní novince *Jako bychom dnes umřít měli*. Kdo se chce do Havlíčkova Brodu vypravit, má čas do 2. prosince.

Proč jste rozhodl uspořádat výstavu Josef Toufar – kněz a mučedník z Číhoště?

Musím se vrátit k prvopočátku. Pocházím z Vysočiny, z obce ležící v blízkosti Zahrádky, městečka, které je dnes zatopeno přehradou (zázrakem zůstal stát pouze kostel). Tam Josef Toufar jako kaplan a farář působil od roku 1940, necelých osm let. Už v jinošství jsem od svých prarodičů slyšel o Toufarovi vyprávět – byli to jeho farníci a dobří přátelé. Iniciační pro mne byla cesta v létě roku 1988, kdy jsem jako student ledečského gymnázia se svým spolužákem poprvé vyrazil do nedaleké Číhoště. Setkal jsem se tam tehdy se strachem a nedůvěrou. Kostel byl zamčený, a když jsme se před prodejnu Jednota vyptávali na P. Toufara místních, neodpověděli. Tehdy, zcela spontánně, jsem si při odjezdu umínil, že se budu celé číhoštsko – toufarovské kauze věnovat a pátrat tam, kde byl novinář Lidové demokracie Jiří Brabenec v roce 1968 nucen skončit. Snad to byl slib. Moje bádání poprvé vyústilo v roce 1992 v diplomovou práci na Fakultě sociálních věd UK. A posléze v několik rozhlasových a televizních dokumentů. Mezi tím vyšla řada knížek a brožur, tu horších, tu lepších, kde se různí autoři věnovali číhoštské kauze, ale žádná v podstatě nevystihovala jádro celého toho příběhu, jeho duchovní podloží, osobnost kněze a jeho spiritualitu, Toufarovu životní cestu, proč se „to“ stalo právě jemu, vrostlost do prostředí, lidi kolem něj atd. Takový ucelený životní portrét P. Toufara chyběl. To téma se ke mně pravidelně vracelo, postupně jsem shromáždil za pomoci řady přátel stovky dokumentů a snímků a v loňském roce jsem se vrhl do práce na knize, která mi chyběla. A protože se podařilo sehnat a objevit řadu unikátních materiálů,

domluvil jsem se s ředitelem havlíčkobrodského muzea na realizaci první výstavy o P. Toufarovi v roce, kdy si připomínáme 110. výročí jeho narození.

Na co se může její návštěvník těšit?

Výstava přináší vedle průvodního textu desítky nikdy nepublikovaných fotografií, mapující Toufarův život od dětství až po mučednickou smrt. Pro brodskou expozici se také podařilo shromáždit řadu jedinečných osobních předmětů P. Toufara. Například v Arnolci v obecní kronice jsem objevil zápisky, které tam student Toufar vepisoval po dobu jedné letních prázdnin; s pomocí příbuzných jsme našli Toufarův pracovní stůl, kalamár, části jeho nábytku, knihy, řidičský průkaz, několik kázání, vysvědčení, školní zápisky. A s přispěním číhoštského duchovního P. Pospíšila i ornát, který měl P. Toufar pravděpodobně na sobě osudného 11. prosince 1949. Mezi nejautentičtější osobní předměty však patří Toufarova peněženka a hodinky, s nimiž byl zatčen a které byly až po čtyřech letech i s oznámením, že zemřel, předány dvěma estébáký neteři Josefa Toufara, paní Pospíšilové. Výstava je udělána tak, že může být putovní. Z Havlíčkova Brodu poputuje do Arnolce, Číhoště, Želiva, a bude-li zájem, může zavítat i do dalších farností.

Výstava není jedinou akcí, která letos s páterem Toufarem souvisí. Vydáváte jeho knižní životopis *Jako bychom dnes zemřít měli*, dokonce by se dalo říct, že se pro Vás stal celoživotní tématem. Proč Vás jeho osud tak zaujal?

Zajímá mě paměť mé domovské krajiny, Vysočiny, její spirituální podloží, dramata, básníci i vypravěči, vrstvy historie, kroniky, hřbitovy, vzkazy minulosti, které máme rozšiřovat pro dnešek. A P. Toufar – tak trochu s úsměvem říkám, že si mne sám přitáhl, vyvolil. Nemohl jsem tohoto mučedníka a světce minout, když se z oken svého domu dívám na kostely, kde působil a na cesty, kterými chodil. Jak už jsem řekl, důležité také bylo, že v čase dospívání se mi jeho příběh vepsal silně do paměti. Babička mi třeba při přebírání brambor na dvoře rodového statku vyprávěla o tom, jak k nim P. Toufar chodíval na návštěvy a dědu prorocky varoval: „*Pepíčku, teď máš jeden kabát, až přijdou bolševici, všechno ti vezmou a nezůstane ti ani ten kabát.*“ To jsou tak silné impulzy, že se začnete pít po tom, jaký to byl člověk a kněz a jaká byla jeho víra, že dokázal podstoupit takové mučednictví.

Jak dlouho knižní portrét Josefa Toufara vznikal?

V podstatě dvacet let. Mojí pracovní metodou je bádání v archivech, které kombinuji s výzkumem v terénu, nahráváním svědků a sběrem dobových snímků. Postupoval jsem při bádání s důsledností, která se vyplátila. Podivuhodně „vyplouvaly“ na povrch dokumenty i fotografie, které nově a zajímavě osvětlovaly tu kterou Toufarovu životní kapitolu. A musím dodat, že i po vyjití knížky se mi stále hlásí pamětníci či archiváři s různými Toufarovskými nálezy a svědectvími. Tedy i vaše čtenáře prosím, pokud někdo z nich osobně znal P. Toufara či vlastní nějaký dopis či fotografii, která s ním souvisí, ať se mi prosím prostřednictvím vás ozve.

Měl jste možnost promluvit s pamětníky číhoštského zázraku?

Během příprav jsem se setkal s desítkami Toufarových spolupracovníků, přátel, příbuzných, farníků i spolužáků. Vzhledem k tomu, že jsem se o číhoštský úkaz a pátera Toufara začal zajímat již jako student, zastihl jsem ještě celou řadu důležitých svědků naživu a v dobré pamětnické kondici. Nemohu zapomenout na vyprávění Toufarova farníka prof. Karla Vrány, jak se pod vlivem Toufarova autenticky žitého kněžství rozhodl sám pro studium teologie a stal se z něj nejen vynikající kněz, ale také pozoruhodný filozof, esejista, vydavatel, mecenáš a vůbec důležitá osobnost české církve 20. století. Nemohu nepřipomenout paní Polivkovou, která byla jednou ze svědkyň pohybu křížku – navštívil jsem ji s kamarádem Honzou Medem, dnešním knězem ve Sv. Kříži, v nemocnici, ležela na lůžku, ale podivuhodně se rozpomněla a vyprávěla. Natočil jsem ji. Když jsem za ní chtěl jít druhý den ještě něco upřesnit, řekl mi lékař, že paní v noci zemřela. Důležité bylo vyprávění Toufarovy neteře Marie Pospíšilové, která popisovala situaci strýcova zatčení. Pohnuté bylo také svědectví želivského opata Víta Tajovského a Jana Zmrhala, kteří byli stejně jako P. Toufar odvezeni do Valdic a tam brutálně vyslýcháni – oba mi vyprávěli o tom, jak tam slyšeli Toufarův bolestný křik, jeho střelné modlitby, dunění ran dopadající na nahé tělo. Ale patrně nejvíc zasáhlo svědectví zdravotní sestry Růženy Kozlové, která byla při Toufarově operaci a popisovala jeho zmučené tělo. Také jsem několikrát mluvil s Toufarovým mučitelem, příslušníkem Státní bezpečnosti Ladislavem Máchou i s bývalým předsedou OAV NF v Ledči soudruhem Konopkou. V knize jsou citovány vzpomínky stovky pamětníků, výpovědi svědků pohybu křížku, estébácké výpovědi o zatčení i mučení.

Podařilo se Vám shromáždit velké množství obrazového materiálu. Jak jste ho získával?

Toufarův životní příběh jsem se pokusil vyprávět dvěma způsoby – nejdříve v samotném textu a posléze obrazově, ve čtyřech stovkách fotografií a autentických dokumentů. Snímky mapují Toufarovo dětství a dospívání v Arnolci přes studia až ke kněžským letům v Zahrádce a Číhošti. Nechybí portréty Toufarových spolupracovníků,

farníků, přátel, ale také snímky příslušníků StB – vyšetřovatelů, mučitelů a bachařů z Valdic. Unikátní je série fotografií z ledna 1950, zachycující podivuhodný výkyv a zkroucení číhoštského křížku, a také nalezená série fotek z podvodné rekonstrukce Státní bezpečnosti. Fotografie „vyplouvaly“ ze soukromých alb i z Archivu bezpečnostních složek.

Toufarův životopis se často redukuje pouze na události spojené s číhoštským zázrakem a jeho smrtí ve vězení. Ukazujete, že bychom si měli všimnout i jeho předchozího působení. Jak byste ho charakterizoval jako člověka?

P. Toufar byl velmi konkrétní, reliéfní osobností. Nedřepěl jak jezevec na faře. Pobýval s lidmi, kterým pomáhal nést jejich každodennost, což za války i po válce rozhodně nebylo snadné. Žil prostě, podporoval chudé. Farníky i nevěřící uměl propojovat, nevytvářel ghetta, pomáhal studentům s doučováním i lidem na poli, organizoval ochotnická divadla, poutě, besedy, taneční zábavy, vyřizoval důchody, po válce inicioval vznik ledečského gymnázia i zahrádecké měšťanské školy. V Číhošti zase třeba zařídil ordinanční hodiny zubaře. Měl v sobě jiskru – s lidmi jednal přímočaře, uměl být vtipný, ale také kritický, když to situace vyžadovala.

Vynikal něčím zvláštním?

Nebyl snílkem ani blouznivcem ani intelektuálem, ale ryzím duchovním, který uměl zorganizovat velké poutě i malá setkání a spojovat lidi. Byl to zdatný organizátor, dnes bychom řekli vysoce výkonný manažer. Ale co je neobyčejné v jeho životě – jeho cesta za povoláním – navzdory velkým překážkám šel za voláním Pána. Kněžství v něm zrálo od dětství, ale teprve otcova smrt v době, kdy Josefu Toufarovi bylo šestadvacet let, mu umožnila začít studovat. Musel však projít střední školou, aby dosáhl maturity a mohl vstoupit do kněžského semináře. Lehce se to říká, ale za tím zdoláváním překážek a protivenství bylo přítomno trpělivé úsilí a nesmírná houževnatost, vytrvalost a odhodlanost.

Jaká byla první léta jeho kněžského působení?

Poznamenaná válkou. Přišel na své první působiště do Zahrádky jako zralý a vyrovnaný muž. Pomáhal lidem a duchovně formovat mládež, za války i v popřevratových týdnech byl obcí a lidem skutečnou oporou. Dobrým vlastencem. Trnul s nimi, když probíhaly hospodářské kontroly, razie gestapa a zatýkání, radoval se z osvobození, nebál se zastat křivě obviněných, varoval před novými pořádky. Naučil se také být dobrým a vlídným pedagogem. Ukázal, jakým přínosem pro obec a lidské společenství je kvalitní a obětavý kněz.

Docela překvapivá je skutečnost, že se Toufar dokázal docela razantně ohradit proti svému nucenému přeložení ze Zahrádky do Číhoště. Jak nesl skutečnost, že se svojí žádostí neuspěl?

● Josef Toufar před kostelem v Číhošti, fotografie: archiv Miloše Doležala

Mrzelo ho to, neboť do zahrádecké farnosti vrostl a lidé ho tam měli rádi. Zajímavé je však ještě něco důležitějšího – ve farnosti a okolních obcích vznikly tehdy petice proti Toufarovu přeložení, které podepisovaly stovky lidí, včetně komunistů i lidí nevěřících. To je přeci ohromné svědectví!

Co ho čekalo v Číhošti?

Stejná práce jako v Zahrádce, kterou vykonával se stejným nasazením. Ublíženost ani zhrzenost P. Toufar nepřestoval. Hned po přestěhování osobně obešel všechny farníky, propojil mladé lidi a začal organizovat různé společenské akce. A jako v Zahrádce – lidi nerozděloval, takže třeba na brigádu, kdy se upravoval terén kolem kostela, přišli i místní komunisté.

Můžeme si ve stručnosti připomenout okolnosti číhoštského zázraku?

Advent 1949, zasněžená mrazivá Vysočina, nedělní dopoledne 11. prosince. V malém kostele v Číhošti se při kázání P. Josefa Toufara třikrát zakýval dřevěný oltářní křížek a zůstal zkroucen a vychýlen mimo těžiště. Pohyb křížku vidělo dvacet svědků. P. Toufar pohyb neviděl,

dozvěděl se o něm až druhý den od farníků. Teprve až začátkem ledna se do pomalu rozbíhajícího církevního objasňování vlomila komunistická Státní bezpečnost.

Známe podrobnosti o jeho posledních okamžicích?

Ano, do děsivých detailů. Překvapilo mě, kolik výpovědí (z roku 1951, začátku 60. let, z roku 1968 i z 90. let) se k tomuto únorovému měsíci 1950 v archivech nachází. Není snad žádný jiný případ mučení, který by byl více zdokumentován ve výpovědích příslušníků Státní bezpečnosti než právě ten Toufarův. Jistým dobrodružstvím bylo všechny výpovědi dát vedle sebe, porovnávat, konfrontovat, hledat mezi řádky, rozpoznat estébácké vymýšlení a mlžení.

Jak se k pohybu křížku stavělo Královéhradecké biskupství? Je vůbec celá záležitost uzavřená?

Počítalo se s tím, že bude ustavena církevní komise, která tajemný úkaz prozkoumá a zaujme stanovisko. K tomu však pro závrtný spád událostí nedošlo. Uzavřená však nemůže být nikdy – tajemství nejde uchopit, vysvětlit. My dnes víme, že s křížkem nehýbal ani P. Toufar, ani nikdo z farníků, a ani Státní bezpečnost.

Knihu jste uvedl na Dušičkovém setkání v Zahrádce. Spatřujete alespoň symbolickou paralelu mezi totalitním režimem zničenou obcí a lidským životem?

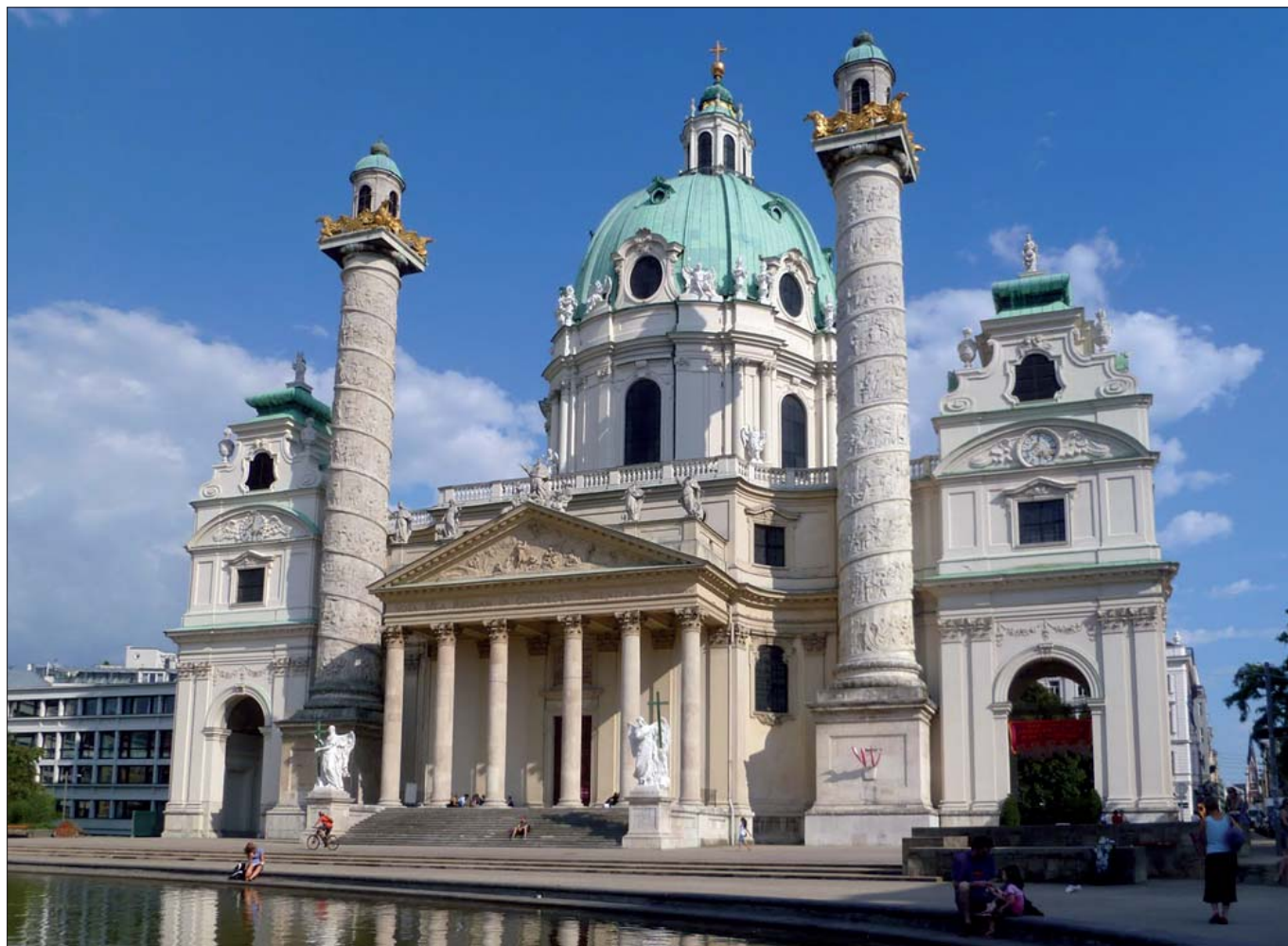
I tak je to možné chápat – devastace obce i vražda kněze je stejného totalitního „rodu“.

Čím mohou číhoštské události a život J. Toufara oslovit dnešního člověka? Vnímáte v tom inspiraci i pro dnešní duchovní?

P. Toufar své kněžství výstižně a vlastně velmi aktuálně charakterizoval v jednom poválečném dopise: „*Vždycky jsem vystupoval jako kněz – farář všech. Nikdy jsem se neptal, jakého je kdo přesvědčení, a kde jsem mohl, tak jsem pomohl a poradil.*“ Byl skutečně duchovním otcem a současně velmi praktickým, konkrétně pomáhajícím knězem. Dnešek by také ocenil jeho sociální citění, střídmost a skromnost – peníze a jídlo dával i posílal potřebným. Řada míst dnes nese Toufarovo jméno či pamětní desku, v rodinách se na něj v modlitbách obracejí jako na přímluvce, jeho podobenka je vystavena v několika kostelích. Hlásí se k němu i nevěřící lidé. Josef Toufar jako martyr pro Krista je oceněn v Nebeském Jeruzalémě. Domnívám se však, že z jeho oběti i kněžského nasazení by daleko více a podstatněji mohla a měla čerpat katolická církev. Myslím, že již nic nebrání tomu, aby hradecké biskupství zahájilo beatifikační proces. Je úžasné, že teď bylo v Praze blahořečeno 14 františkánů, zavražděných v roce 1611, ale naše církev potřebuje také světce z 20. století, kteří jsou našemu světu blízcí.

Luděk Bárta

Knihu Jako bychom dnes umřít měli vydává Nová tiskárna Pelhřimov.

● Salamonovy sloupy Jakín a Boáz, Vídeň, kostel sv. Karla Boromejského

Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu

Sjednání světa

Bůh stvořil svět viditelný i neviditelný. Stvořil ho jako krásný. Lidský hřích však vnesl do řádu chaos a do krásy ošklivost. Jako lidé se však dopouštíme chyby, když kládeme do protikladu svět přirozený, poznávaný lidskými smysly, se skutečnostmi nadpozemskými. Právě lidské štěstí nalezneme teprve v okamžiku, podaří-li se nám oba tyto „světy“, ve kterých žijeme, uvést v soulad. To učinil Bůh, který se stal člověkem. Ústy církve vyznáváme, že Ježíš Kristus je „*pravý Bůh a pravý člověk*“. V bohoslužbě se sjednocuje svět viditelný s neviditelným. Zkrátka nebesa sestupují na zem. „*A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...*“ (J 1,14a).

Křesťanská bohoslužba je liturgií světla, je cestou, na které se setkáváme s Bohem, s lidmi, ať už živými nebo mrtvými, se světem i s intimitou, s radostí i bolestí. Setkáváme se při ní i se sebou samotnými. „*Nechte mě*

dojít čistého světla; až tam dojdu, bude ze mě pravý člověk“, napsal sv. Ignác z Antiochie už počátkem 2. století, popsal tak v krátkosti liturgii svého života i realitu své vlastní oběti. Jednotu viditelného i neviditelného světa zcela osobitým způsobem vyjadřujeme i naším vlastním bohoslužebným konáním, gesty a postoji těla, stejně jako směřováním vlastní duše k duchovnímu i skutečnému středu slavicího křesťanského společenství – k oltáři. Liturgie církve od nepaměti využívá různých výrazových prostředků, aby vstoupila pravá radost do lidského srdce prostřednictvím všech lidských smyslů, nejen zcela pochopitelného zraku a sluchu, ale i chuti (chléb a víno svátostných způsob), hmatu (gesta smíru – objetí či podání ruky) a dokonce i čichu... Evangelista Jan na závěr prologu svého evangelia dodává: „*Spatřili jsme jeho slávu, slávu jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy...*“ (J 1,14b). Liturgie je slávou Boží zde na zemi, je slávou i člověka, který se k Bohu pozvedá...

Místo, na kterém stojíš, je půda svatá!

Dokonalé nebeské bohoslužbě vévodí oltář postavený před Boží tváří. Je zcela zahalený voňavým dýmem kadidla ze zlatých kadidelnic, které neustále drží v rukou andělé, nedílní účastníci rajské liturgie. Pro evangelistu Jana jde zcela jednoznačně o modlitby věřícího lidu. Tato symbolika má však mnohem starší původ. Každý dým souvisí zcela přirozeně s ohněm. Ušlechtilost kadidlového kouře tak vyvolává i představu ušlechtilého ohně... Pro starověké Izraelity putující pouští vyjadřoval oheň zcela zřejmě fascinaci Boží svatostí. Bůh sám se Mojžíšovi zjevuje právě takto. Oheň vydává světlo a teplo, základní předpoklad spokojeného lidského života. Tento druh ohně je však i zdrojem jistoty a bezpečí, protože onen keř, ze kterého Hospodin k Mojžíšovi na hoře Chorebu promluvil sice „*hořel, ale neshořel*“ (Gn 3,3-4). Samotná hora je v oné chvíli rovněž zahalena kouřem a ohněm, což však vzbuzuje u lidu úzkost. Ti, kteří jsou očištěni, mohou přistoupit, protože tento „božský oheň“ nemá spálit všechno okolo. Bůh sám ale není tím ohněm – lidskému chápání je však toto přirovnání blízké, protože nejlépe z lidských příměrů vyjadřuje, kým Bůh je a jak jedná. Oheň plane v srdci každého, kdo se snaží Boha milovat, prostupuje a šíří toho, kdo pro něho horlí (srov. Sir 48,1). Tak jako oheň a dým doprovázejí jako znamení zjevení Boha, doprovází i ty, kteří jsou jeho posly. Je tedy zcela přirozené, že ohnivý a oblakový sloup doprovází jako znamení Boží přítomnosti i Stánek smlouvy putující s Izraelity pouští. Později bude dvojice těchto sloupů (nazývanými Jakín a Boáz, srov. 2 Par 3,17) zhotovených už z pozlaceného bronzu zdobit vstup do Šalamounova chrámu. V každé synagoze jsou sloupky po stranách posvátného výklenku (aron-ha-kodeš) s uloženým svatým textem Tóry. Podobně i v křesťanském chrámu – dvojice mohutných sloupů ozdobí nejedno západní průčelí kostela jako znamení Boží přítomnosti. Nepřekvapí, že zápalný (ohnivý) a kadidlový oltář je i v samotném jeruzalémském chrámu v bezprostřední blízkosti velesvatyně. V křesťanské symbolice se jako nárazka na to objevuje dvojice sloupů u gotických a barokních

● Sloupky u barokního svatostánku, detail hlavního oltáře, Torre del Greco, Basilica Pontificia Santa Croce

svatostánků, tedy míst, kde je uchovávána eucharistická zá-soba pro nemocné a umírající. Sloupky jsou srozumitelným symbolem; v blízkosti svatostánků či oltářů odkazují na spojení nebe a země v Kristu, který je pravým Bohem a pravým člověkem. Na některých oltářích jsou sloupky doplněny ještě o další – tentokrát sloupky spirálovitě stáčené (tordované), symbolický odkaz na Šalamounův chrám a na královu moudrost, vždyť na oltáři (eventuelně ve svatostánku) je přítomen ten, který je „*víc než Šalamoun*“ (Lk 11,31).

Kristovo světlo ať ozáří oltář

Oheň v blízkosti oltáře (tzn. v našich kostelech planoucí svíce) odkazuje také na Boží spravedlnost. Pro některé je oheň důvodem obavy a strachu, jak podotýká Mojžíš: „*Tváří v tvář mluvil s vámi Hospodin z prostředku ohně. Já jsem stál v oné době mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli ohně a nevystoupili jste na horu...*“ (Dt 5,5). Jen Boží vyvolený ve zkoušce ohněm ob stojí a zůstane na živu. Vzpomeňme např. na tři mládence, kteří zůstali židovskému Bohu věrní, i když byli vhozeni do rozpálené pece (Dan 3,1-30). Podobné obrazy rozvíjí i Nový zákon, např. neplodný suchý strom bude vhozen do ohně (Mt 3,10), plevel rostoucí mezi pšenici bude rovněž spálen (Mt 13,30), zlato musí být prozkoušeno ohněm (1 Pt 1,7)... Oheň na oltáři připomíná každému z nás nutnost zkoušky pevnosti naší víry a charakternosti našeho jednání: „*Dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka... když mu dílo shoří, utrpí škodu, sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm...*“ (1 Kor 3,15).

Oheň na oltáři je ale především přirozeným zdrojem světla. Světli-li se nový oltář, pověřuje biskup jáhna, aby ho ozdobil světly svící, to vše doprovází slovy modlitby: „*Kristovo světlo ať ozáří oltář a ať vyzařuje i z těch, kdo mají účast na večeři Páně...*“ Kristus sám o sobě mluví jako o světle: „*Já jsem Světlo světa; každý, kdo mě následuje, nebude bloudit ve tmách, ale bude mít světlo života.*“ (J 8,12). Slavnostně osvětlený oltář se tak stává privilegovaným místem modlitby a můžeme ho i chápat jako jakýsi maják ukazující poutníkům cestu, svícen, který se nedává pod nádobu, ale na podstavec... Na oltáři se zpřítomňuje eucharistická oběť, zde se sám Kristus zjevuje, sice ukrytý pod způsoby chleba a vína, v záři mnoha světél a vonného dýmu kadidla. Podobný obraz popisuje i Jan ve svém Zjevení, zde se mezi zlatými svícny objevuje opět Kristus, tentokrát ve skvostném kněžském rouchu se zlatým pásem (Zj 1,13). Je mocným veleknězem, který vystoupil až před Boží tvář, schopný soucitu s našimi slabostmi, protože zakusil na sobě všechna pokušení jako my, ale hříchu se nedopustil... (srov. Žd 4,14).

Na závěr zmíníme ještě Origena: „*Ať je každý z vás připravený dlít na modlitbách, ve dne v noci přinášet Bohu naléhavé prosby a předkládat mu oběti svých modliteb... Každý takový patří k těm, z nichž Ježíš staví oltář.*“

P. Radek Martinek

Být otevřený a komunikovat s ostatními

Vysoké Mýto letos oslavilo 750 let od založení. Za svůj vznik vděčí kolonizačnímu úsilí krále Přemysla Otakara II. ve 13. století. Někdejší význam města na staré obchodní stezce spojující Čechy s Moravou dokládá rozlehlé náměstí a monumentální kostel sv. Vavřince. Průmyslová

revoluce a stavba železniční tratě Olomouc-Praha v polovině 19. století však převrátily zaběhnuté poměry a náhle se na jeho úroveň dotáhla řada do té doby málo významných sídel.

Pryč ze stínu armády

Římskokatolickou farnost-děkanství spravuje v současné době **P. Pavel Mistr**. Podle jeho slov se jedná o poměrně živé společenství, byť procento křesťanů mezi obyvateli města není právě vysoké. Vedle jiných příčin se na tom podepsal tužší ideologický dozor komunistického režimu vzhledem k přítomnosti ohromné posádky ruských vojsk, a tak se jistě uzavřenosti nelze divit. O to více se farnost snaží komunikovat s veřejností a podnikat vstřícné kroky. Velmi se vydařila Noc kostelů, do které se letos zapojily čtyři církve z města a veřejnosti se otevřely dveře šesti kostelů a modliteben. Všechny byly propojeny hrou „Děti světla“, při které bylo nutno splnit v každém kostele různé úkoly. Ve sv. Vavřinci děti hledaly dalekohledy skryté objekty a luštily křížovku. Pro dospělé byla připravena výstava o historii a stavebním vývoji chrámu. „*Stejnou výstavu jsme nabídli také školám, a setkala se s ohromným zájmem*“, vzpomíná P. Pavel Mistr a dodává: „*Ono je čím se chlubit. V málokterém gotickém prostoru kostela naleznete tak bohatou secesní freskovou výzdobu.*“ Milovníka umění zvláště zaujme obraz na hlavním oltáři Nanebevzetí Panny Marie od barokního malíře Petra Brandla. Kostel ho získal před 225 lety v dražbě ze zrušeného cisterciáckého kláštera v Sedlci. Na začátku září si událost farníci připomněli výletem do Sedlce a Kutné Hory.

Žitý ekumenismus

Jiným příkladem vstřícných kroků vůči občanům města jsou Kurzy Alfa. Ve Vysokém Mýtě je společně pořádají všechny křesťanské církve, které ve městě působí. „*I přes počáteční nedůvěru se nám podařilo vytvořit ‚ekumenický‘ tým, v němž jsou zastoupeni všichni duchovní a řada laiků. Musím říct, že nás tato aktivita velmi spojila. Byla jsem na několika školeních pro organizátory Kurzu Alfa a myslím, že v žádném městě se nespojilo tolik církví dohromady. Účastníci tak mají jedinečnou možnost poznat*

všechny duchovní našeho města a navštívit všechny farnosti a sbory. I pro nás organizátory je to velmi pěkné se navzájem poznávat. Myslím, že ohlasy jsou pozitivní“, říká „duše alfatýmu“ Radka Blajdová. Večerů se účastní okolo padesáti lidí. Zhruba z poloviny jsou to praktikující věřící a druhou polovinu tvoří „hledající“ nebo nepevně zakotvení v nějaké církvi. Ekumenický ráz má také již tradiční živý Betlém na Štědrý den odpoledne před kostelem Nejsvětější Trojice, pravidelné návštěvy nemocnic a společný projekt v mateřské školce Pod Smrkem.

Obnova tradic

V minulosti sehrály v duchovním životě města významnou úlohu poutě do nedaleké obce Knířov, kde se nachází milostný obraz Panny Marie. Díky nadšení několika knířovských farníků se obnovila tradice pěšího putování na slavnost Zvěstování Páně. Procesí vychází od sochy sv. Josefa na okraji Vysokého Mýta a pokračuje starou poutní cestou do Knířova. Každoročním úmyslem je modlitba za rodiny a nenarozené děti. Pro starší farníky je vypraven autobus. Jiné oblíbené cíle poutníků jsou také Luže a Homole u Lhoty u Potštejna.

Život farnosti

Stěžejní pro život farnosti je společná účast na nedělních bohoslužbách, ke kterým se schází zhruba 300 lidí. Působí zde výborný varhaník Jan Fajfer, který zároveň vede chrámový sbor Musica da Chiesa. Děti a mládež nacvičují písně na dětské mše svaté, které se konají jedenkrát do měsíce v neděli. Rozvíjí se spolupráce s tělovýchovnou jednotou Orel, křesťanskou akademií a občanským sdružením Světélko, které se hlavně zabývá romskými předškolními dětmi. Ve farnosti vypomáhá také farář z Horního Jelení P. Jan Kunert. Požehnáním je i přítomnost kněžského seniora P. Jiřího Mannla. Pro děti je pořádán letní dětský tábor ve spolupráci s rodinou Novákovou z Prahy. „*S touto aktivitou jsem do Vysokého Mýta přišel už ze svého předchozího působení v Častolovicích. Chtěli jsme, aby děti zakusily živé společenství církve a rodinu, která se modlí, protože na řadě míst děti pro svoji víru zažívají různé ústrky. Jezdili jsme do Liberku, na Zdobnici, do Františkova v Krnonoších, letošní již 18. tábor se velice osvědčil ve Vranicích u Nových Hradů. Na táborech se vystřídala spousta dětí, některé z běhů měly až 90 účastníků. Každý rok je program v duchu určitého tématu, například putování vesmírem, život indiánů nebo středověkých rytířů apod.*“, přibližuje P. Pavel Mistr. „*Žít kněžské povolání je pro mě velké dobrodružství. Jako primiční citát jsem si zvolil slova Pána Ježíše: ‚Ne vy jste si vyvolili mě, ale já jsem si vyvolil vás.‘ a já Mu nyní vyslovuji poděkování za jeho důvěru*“, uzavírá.

Luděk Bárta

Symposium „Svátost biřmování“

27. – 28. 11. 2012

Nové Adalbertinum, Hradec Králové

Diecézní teologický institut a Katechetické a pedagogické centrum Biskupství královéhradeckého pořádají ve spolupráci s Katedrou kulturních a náboženských studií PdF UHK symposium, které se bude věnovat svátosti biřmování. Symposium je určeno zejména pro kněze, jáhny, pastorační asistenty a katechety. Úterní teoretická část sympozia je otevřena všem zájemcům nejen z řad pastoračních pracovníků, ale i studentů teologie a veřejnosti. K účasti na úterních přednáškách se není nutné hlásit předem, vstup je volný. Přihlášky k účasti na sympoziu zasílejte nejlépe elektronicky na adresu KPC: kc@bihk.cz do 23. listopadu.

Program teoretické části otevřené pro veřejnost úterý 27. listopad 2012

9.30–10.00	zahájení
10.00–10.45	ThLic. Vojtěch Brož, Th.D.: Biblická východiska svátosti biřmování
11.00–11.45	David Vopřada, S.T.D.: Duch svatý v dějinách spásy u církevních otců
12.00–12.45	ThLic. Jan Šlégr, SL.D.: Teologie svátosti biřmování
12.45–14.30	přestávka na oběd (ve vlastní režii)
14.30–15.15	ThLic. Prokop Brož, Th.D.: Dary Ducha svatého
15.30–16.15	doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D.: Pohled pastorálního teologa na biřmování
16.30–17.15	doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D.: Svátost biřmování a katecheze
18.00	zpívané nešpory v kapli sv. Klimenta
18.30	slavení eucharistie v kapli sv. Klimenta
20.00	možnost společného posezení a neformální diskuse

Program praktické části středa 28. listopadu 2012

9.00–11.30	moderovaná diskuse o katechetických a liturgických aspektech přípravy ke svátosti biřmování za účasti ThLic. Jana Šlégra, SL.D. (liturgika). Diskusi bude moderovat ThLic. Ing. Marie Zimmermannová (katechetika)
11.30–12.00	formulace závěrů a doporučení pro praxi

Změna vyhrazena!

Úmysly apoštolátu modlitby

listopad 2012

Všeobecný úmysl: Aby biskupové, kněží a všichni služebníci evangelia odvážně svědčili o věrnosti ukřižovanému a vzkříšenému Pánu.

Misijní úmysl: Aby církev putující na zemi zářila jako světlo národům.

Národní úmysl: Za apoštolskou horlivost při hlásání evangelia v současné společnosti.

Osobní zprávy

Jmenování

ThLic. Ján KUBIS, administrátor v Dolní Dobrouči byl od 1. 9. 2012 jmenován notářem Diecézního církevního soudu diecéze královéhradecké.

Ustanovení

Ing. Tomáš FIALA, diecézní novokněz, byl od 29. 9. 2012 ustanoven farním vikářem v Pardubicích.

Alois BASCHANT, farář v Králíkách, byl od 1. 10. 2012 ustanoven výpomocným duchovním v Červ. Kostelci se zaměřením na duchovní službu v Hospici sv. Anežky České.

Mgr. Antonín BRYCHTA, výpomocný duchovní v Chrudimi, byl od 1. 10. 2012 ustanoven administrátorem v Sádce a administrátorem excurrendo v Korouhvi.

Mgr. Antonín PAVLAS, farář ve Zbraslavicích, byl od 1. 10. 2012 ustanoven farním vikářem v Přibyslavi.

Mgr. Pavel PLÍŠEK, farní vikář v Hlinsku, byl od 1. 10. 2012 ustanoven administrátorem v Králíkách.

Mgr. Stanislav TOMŠÍČEK, administrátor v Sádce, byl od 1. 10. 2012 ustanoven administrátorem ve Zbraslavicích a administrátorem excurrendo v Bohdanči u Zbraslavic, Červených Janovicích a Pertolticích.

Liturgický kalendář

4. listopadu – 31. neděle v meuidobí

1. čtení: Dt 6,2-6	Žalm: Ž 18(17)
2. čtení: Zid 7,23-28	Evangelium: Mk 12,28b-34

11. listopadu – 32. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 17,10-16	Žalm: Ž 146(145)
2. čtení: Žid 9,24-28	Evangelium: Mk 12,38-44

18. listopadu – 33. neděle v mezidobí

1. čtení: Dan 12,1-3	Žalm: Ž 16(15)
2. čtení: Žid 10,11-14.18	Evangelium: Mk 13,24-32

25. listopadu – Slavnost Ježíše Krále

1. čtení: Dan 7,13-14	Žalm: Ž 93(92)
2. čtení: Zj 1,5-8	Evangelium: Jan 18,33b-37

ČM Fatima, Koclířov

Celonoční adorace – vždy před první sobotou v měsíci – zahájení ve 22.00 hod., ukončení v 8.00 hod. společnou modlitbou sv. růžence (letos se ještě uskuteční 2. 11. a 30. 11.).

Celodenní program **první mariánské soboty 3. 11.** s P. Montfortem Okkaou z Nigerie. Následují exercicie „2 Srdce Lásky“ od 3. do 8. 11. – P. Montfort Okkaa s komunitou.

Ve dnech 9. – 11. 11. povede v Praze exercicie P. James Manjackal z Indie.

V neděli 11. 11. odlétá do portugalské Fatimy naše národní delegace na **valnou hromadu WAF** do Domus Pacis. Naši delegaci bude doprovázet otec biskup Jan Vokál.

Na sobotu 17. 11. je připraven **poutní den v Praze** v katedrále, u Pražského Jezulátka v kostele Panny Marie Vítězné s otcem kardinálem Dominikem Dukou OP. Zahájení programu v 10.00 hod. na Hradčanech. Podrobný program byl zveřejněn v minulém čísle IKD.

První mariánská sobota v prosinci 1. 12. 2012 – celodenní program s P. Milanem Vavro, děkanem ze Slavkova u Brna.

Silvestrovský pobyt v Koclířově se koná ve dnech 27. 12. – 1. 1. Více k jeho programu na webových stránkách ČM Fatimy.

K dispozici je podrobný program WAF ČR na rok 2013. Můžete si stáhnout z webových stránek či napsat o jeho tištěnou podobu (na požádání zašleme i více kusů poštou).

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima č. p. 195, 569 11 Koclířov u Svítav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

Smírné pobožnosti v Číhošti: 10. 11., 8. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé nad Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Jičín**2. královský bál**

Římskokatolická farnost Jičín pořádá v sobotu 17. 11. od 19.00 hod. 2. farní ples v kulturním domě ve Valdčicích.

K tanci i poslechu bude hrát kapela PIKNIK z Mladé Boleslavi. Těšit se můžete na předtančení ve standardu i latině. Břišní tanec předvede lektorka a tanečnice Lucie Štumpfová, která je současně i zpěvačkou kapely PIKNIK (www.atelierfatima.cz), s kolegyní. Je připravena bohatá tombola.

Pro zájemce bude zajištěna doprava autobusem na ples i z plesu. Cena vstupenky v předprodeji bude 130 Kč, v KD Valdice před plesem 150 Kč.

Předprodej bude realizován v prodejně Karmelitánského nakladatelství v Jičíně – www.kna.cz/jicin nebo v Městském informačním centru na Valdštejnově náměstí v Jičíně – www.kzmj.cz/mic/mestske-informacni-centrum-jicin. Rezervovat lístky je také možné u Jany Zemličkové – 721 440 141.

Na plese budou vyhlášeni král a královna plesu, které bude při tanci pečlivě sledovat a vybírat porota.

Těšíme se na vás! Ples je benefiční – výtěžek bude věnován na činnost Hospicového sdružení DUHA v Hořicích.

Libice nad Cidlinou**Nověna za nová duchovní povolání**

sobota 24. 11. od 10.00 hod.
za účasti ČM Fatimy, Koclířov.

Špindlerův Mlýn**Středisko Eljon****Adventní víkend ticha**

Termíny: 30. 11. – 2. 12., 7. – 9. 12.

Lektor: P. Jiří Šlégr

Adventní čas je plný tajemství a očekávání. Vydejme se společně na cestu za tajemstvím, které s sebou přinesl a stále přináší sám Ježíš Kristus.

Více informací a přihlášky:

Středisko Eljon

543 51 Špindlerův Mlýn 33

Tel. + fax: 499 523 852,

mobil: 732 580 154 po – pá 8–14 hod.

info@eljon.cz, www.eljon.cz

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou druhou sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 10. 11., 8. 12.

Program:

9.30 modlitba sv. růžence	10.00 mše sv.
10.45 adorace	11.15 občerstvení
11.45 křížová cesta	20.00 noční adorace

Hradec Králové

Vysokoškolský klub Salaš

Pravidelné středeční mše svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie od 19.30 hod., po nich tématická přednáška.

Filip Landa:

Architektura jako zrcadlo společnosti

7. 11. Nové Adalbertinum.

Jaroslav Med:

Duch a Slovo: Česká tradice duchovní literatury

14. 11. Nové Adalbertinum.

Jaroslav Peregrin:

Co je jazyk a jak to funguje?

21. 11. Nové Adalbertinum.

Večer francouzských specialit

28. 11. Nové Adalbertinum.

Nové Adalbertinum

Taizé modlitby

Vždy druhé úterý v měsíci (13. 11., 11. 12.) od 19.30 hod.

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory:

■ Adventní duchovní obnova pro seniory a lidi středního věku

s P. Janem Rybářem SJ,
Marianum, Janské Lázně 10. – 13. 12.

■ Zájezd do Svaté země s otevřenou Bibli v doprovodu biskupa Mons. Jana Vokála 14. – 21. 3. 2013

Informace a přihlášky:

Biskupství královéhradecké,
Diecézní centrum pro seniory,
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel.: 495 063 661, 737 215 328, e-mail: dcs@bihk.cz

KMC Sedmikráska

Podvečer s Radomírem Noskem:

Jak řešit konflikty v rodině

Ve středu 14. 11. od 16.00 zveme na přednášku se žákem známé psycholožky Jiřiny Prekopové Radomírem Noskem. Budeme hovořit na téma Co je empatie a jak se jí naučit, jak se správně hádat, jak zacházet s agresivitou. Hradí se 70 Kč + obvyklé pobytné. Je vhodné se předem přihlásit v KMC.

Co mi liška vyprávěla

V úterý 20. 11. od 9.30 se koná koncert v koncertním sále ZUŠ Habrmanova. Můžeme se těšit na hudební, pěvecká a taneční vystoupení žáků ZUŠ. Posluchači budou zapojeni do programu a po skončení koncertu si budou moci prohlédnout hudební nástroje malých muzikantů. Sraz je v 9.15 před budovou ZUŠ, prosíme o dochvilnost. Vstupné 10 Kč/dítě.

Podvečer s francouzskou kuchyní

Ve středu 21. 11. od 16.00 do 18.00 hodin se můžete zúčastnit kurzu francouzského vaření pod vedením Lenky Lequin. Tentokrát se budeme učit vařit jako hlavní jídlo lotrinský koláč a salát z Nice. Cena 130 Kč + obvyklé pobytné. Informace a přihlášky u Ing. Lenky Lequin na tel. 605 825 147.

Důchodová reforma

Ve čtvrtek 22. 11. od 10.00 hodin se můžete zúčastnit besedy se zástupci firmy DataLife, s finančním makléřem Milanem Pomezným a reprezentantem Pavlou Žídkovou. Tentokrát se dozvíme, jak se finančně zabezpečit do důchodového věku a jaké nás čekají změny v důchodové reformě.

Adventní rodinná dílna

V neděli 25. 11. od 15.00 do 17.00 hodin zveme všechny zájemce o tvoření s adventní tematikou. Vytvořené adventní věnce přijde požehnat P. Marián Benko. Adventní tvoření zpestří vystoupení Českého chlapeckého sboru z Hradce Králové „Zpěváček“. Cena 150 Kč na rodinu: v ceně jeden věnec (korpus obalený zelení) a další dekorativní materiál. S sebou: svíčky a dekorace k ozdobení adventního věnce (sušené ovoce, ořechy, slaměnky atp.), zapichovací stojánky. Nutno se přihlásit do 20. 11. na tel. 495 512 901, 775 989 270, nebo sedmikraskahk@volny.cz

„Zachumlané pohádky“

Ve čtvrtek 29. 11. zveme na program v Knihovně města HK na Eliščině nábřeží s vedoucí knihovnicí A. Hrbkovou. Předvánoční zimní pohádky a povídky. Začátek v 10.00 hod., sraz v 9.45 hod. před knihovnou. Příspěvek 10 Kč/dítě.

Více o programu na: <http://sedmikraska.wz.cz>

Praha**Podzimní TAMMÍM 2012**

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (od 15 do 30 let) která nese název TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání.

Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.

TAMMÍM je příležitostí prožít víkend v modlitbě, naslouchání, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté...

Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, případně svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

Bližší informace:

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 23. 11. od 15.30 do 17.20, odjezd v neděli, 25. 11. po 14.00

Téma: Eucharistie: „*Projev il jim lásku až do krajnosti...*“ (Jan 13,1)

Cena: příspěvek dle Tvých finančních možností

Informace a přihlášky (uzávěrka 18. 11.):
www.arcs.cuni.cz, www.tammim.spolco.cz

Pardubice**Vysokoškolské společenství**

Pravidelné středeční mše svaté v kostele sv. Bartoloměje od 19.30 hod., po nich tématická přednáška.

7. 11. fara Filip Janák: Bible – kniha pro život

14. 11. fara Jiří Heblt: Impulsy k Roku víry

21. 11. fara Tomáš Fiala: Ohlédnutí za Římem

28. 11. fara Štefan Brinda:
Pokus – omyl (O hledání Boží vůle)

Hoješín

Noční adorace: 2. – 3. 11., 7. – 8. 12.

Program:

pátek 19.00 mše svatá, výstav NSO, noční adorace;
sobota 7.30 ranní chvály, požehnání,
8.00 mše svatá.

Kontakt: Školské sestry sv. Františka, Hoješín, S. M. Terezie – tel.: 469 676 181, 723 180 121, hojesin.osf@seznam.cz

Poutní centrum Biskupství královéhradeckého zve
křesťany i hledající na

Poutní i společenský program

ve státní svátek

Dne boje za svobodu a demokracii

Praha, sobota 17. listopadu 2012

- 10.00** zahájení před Arcibiskupským palácem na Hradčanském náměstí (od 9.30 do 10.00 hodin registrace – předání vstupenek pro jednotlivé akce)
- 10.15** společná návštěva katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha (modlitba k národním patronům za církve a vlast u hlavního oltáře katedrály a následně v kapli sv. Václava; cesta z Hradčanského náměstí přes Malostranské náměstí na Karlův most k soše sv. Jana Nepomuckého a odtud na Staroměstské náměstí a společná modlitba Anděl Páně u Mariánského sloupu)

Chrám Panny Marie Vítězné na Malé Straně

- 14.00** společná modlitba k Pražskému Jezulátku s dětmi, rodinami za dar pokoje a smíru v národě
- 15.00** koncelebrovaná mše sv., hlavní celebrant a kazatel kardinál Dominik Duka OP

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha

- 18.00** Ekumenická modlitba za oběti totalitních režimů, kardinál Dominik Duka OP. Modlitba bude spojena se slavnostním koncertem.

Organizační pokyny: vstupenky do katedrály i na večerní slavnostní koncert je možné rezervovat e-mailem: poutnik@bihk.cz. Všechny vstupenky jsou zdarma za dobrovolný příspěvek.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Charita pomáhá dosloužit pacientům doma

Pan Ladislav Kubáček z Ústí nad Orlicí zemřel ve věku 64 let. Do poslední chvíle se o něj starala jeho manželka, které byla nápomocna charitní služba domácí hospicové péče. O zkušenosti s touto službou vypráví paní Věra Kubáčková:

Můžete nám říci něco z historie manželova onemocnění?

Loni v červnu ho začala hodně bolet záda. Dostal od lékaře léky, které mu ale nezabraly. Chodil na rehabilitaci, ale potom to bylo ještě horší. Ani rentgen plic a páteře nic neukázal. Na neurologii doporučili vyšetření CT, kde zjistili zhoubný nádor na plicích a metastázy v páteři. Pak to šlo celkem rychle. Po operaci páteře a zpevnění obratlů se stav zhoršoval a postupně přestával chodit. V září jsme ještě jezdili na ozařování, to ale nepomohlo. Začaly k nám také dojíždět sestřičky z Charity a třikrát týdně s ním cvičily. Manžel měl ohromnou vůli a snahu. 1. listopadu úplně ochrnl na dolní polovinu těla. Pak se dostal do nemocnice, kde ležel přes měsíc. Už po týdnu mi ale sestra v nemocnici řekla, ať se rozmyslím, zda manžela po jeho propuštění z nemocnice dám do LDN nebo do hospice anebo se o něj budu starat doma. Hned mě také ujistila, že pokud si na to netroufám, není to žádná ostuda...

To pro vás asi muselo být těžké období...

Ano, byla to asi ta nejtěžší doba vůbec. Doslova rána z čistého nebe – manžel se z naprostého zdraví stal během dvou měsíců ležícím člověkem. Nejhorší bylo, když přestával chodit. Tehdy k nám ještě nechodily sestry z Charity, byla jsem na všechno sama, nemohla jsem ho dostat na vozík, viděla jsem jeho bezmoc... Musela jsem se také rychle rozhodnout, co dál, a nebyla jsem na toto rozhodnutí vůbec připravená. Ošetřující praktický lékař mě zrazoval od toho, abych si manžela brala domů... I když mi dcera pomáhala, v tu chvíli je člověk na všechno sám – musí spoléhat hlavně na sebe, zhodnotit své možnosti a síly. Laik bez jakékoliv předchozí zkušenosti s domácí péčí se v takové situaci rozhoduje velmi těžko. První, co mě napadlo, byly obavy, jak to zvládnu... Nebylo to jednoduché...

Jak se tedy stalo, že jste se nakonec rozhodla vzít si manžela domů?

Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba a Domácí hospicová péče na Ústeckorlicku byly také podpořeny z části výtěžku Tříkrálové sbírky 2012 v regionu. Foto: archiv Oblastní charity Ústí nad Orlicí.

Vrchní sestra charitní ošetrovatelské služby, paní Kaplanová, mě povzbudila a nabídla pomoc. Říkala mi, až budou manžela propouštět z nemocnice, ať si ho vezmu domů, že jsou schopní se o něj postarat. Toto její ujištění jsem měla často na mysli, když jsem o všem přemýšlela, a to mi také pomohlo v konečném rozhodnutí vzít si manžela domů. Měla jsem s „charitkami“ pěkné zkušenosti, když k nám chodily s manželem cvičit. Rozhodla jsem se tedy, že to zkusím, a kdybych to nezvládla, budu hledat jiné řešení.

Jak jste se vyrovnala s pochybnostmi, které každé takové rozhodnutí provázejí?

Tyto obavy pramení většinou z nevědomosti. O službě Charity se moc neříká a neví. Ideální by bylo, kdyby lékař v nemocnici nabídl možné varianty včetně toho, ať si člověk zajde na Charitu, tam zjistí, o jakého pacienta se mohou postarat, a pak ať se člověk rozhodne... Já jsem také dopředu nevěděla, co všechno jsou sestřičky z Charity schopné dělat. Manžel měl třeba zavedenou cévku. Při jeho propouštění z nemocnice mi bylo řečeno, že bude muset jednou měsíčně do nemocnice, kde mu cévku vymění. Byla jsem velmi mile překvapena odborností sestřiček z Charity – i cévkování zvládaly samy a ušetřily

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

manžela strastiplných cest, které by jen zhoršovaly jeho zdravotní stav. Přístupovaly k manželovi velmi citlivě. Např. mytí prováděly většinou na posteli, ale když chtěl manžel osprchovat, přijely dvě a na toaletním křesle ho zavezly do koupelny, kde ho rychle osprchovaly, aby nemusel dlouho sedět. Dále jsme si půjčili od Charity pohovací postel a invalidní vozík, to je také velká výhoda.

Jaký byl další vývoj manželova onemocnění?

7. prosince pustili manžela z nemocnice domů. Pořád se držel a připadalo mi, že se ten zhoubný vývoj zastavil. Byl sice ochrnutý na dolní polovinu těla, ale horní polovinou těla nám pomáhal, jak se dalo. Každé 2 hodiny jsem ho musela otáčet, protože měl jednu nezhojenou proleženinu. Byl to velký bojovník. Ani jednou jsem neslyšela, že by se litoval. A vždycky se moc těšil, až přijdou sestřičky z Charity. Bylo to pro něj i pro mě vítané rozptýlení a samozřejmě jejich péče byla vynikající. Stejně tak mám moc pěkné zkušenosti s MUDr. Stieberovou z Centra bolesti, která manželovi do posledka pomáhala a jevila opravdový zájem. Sestřičky k nám chodily třikrát denně. Mohla jsem jim zavolat v kteroukoliv dobu a radily mi se vším, co jsem potřebovala. Konzultovaly zdravotní stav s lékařem, přivezly léky, staraly se. Byly pro mě oporou a jistotou. Ke konci se manželovi špatně dýchalo a sám mi řekl, ať zavolám sestřičky. V pátek přivezly kyslík, ještě v sobotu s námi manžel komunikoval, a v neděli 15. dubna zemřel...

Máte za sebou zkušenost s odchodem blízkého člověka. Co byste o tom řekla závěrem?

Kdo to nezažil, těžko si to umí představit... Manžel byl rád, že mohl být doma, a já zase, že jsem mu mohla doma dosloužit. Celá rodina se s ním mohla rozloučit, a to nás stmelilo. Jsem vděčná všem sestřičkám, které k nám chodily. Služba domácí hospicové péče má velký smysl...

Připravila Iva Marková, Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Vánoční přání pro seniory

Dobrovolníci už chystají, stejně jako loni, malé dárečky pro seniory, nemocné, rodiče s dětmi s postižením a lidi bez domova. Opět se pro ně budou péci vánoční perníčky v Domě Matky Terezy, a opět prosíme hodné lidi o pomoc s výrobou vánočních přáníček. Mohou se zapojit děti i dospělí. Přáníčko by mělo být max. na přeloženou A4, s Vaším podpisem, případně podpisem dětí, místem, školou, odkud přáníčko posíláte. **Vaše přáníčka, prosím, zasílejte na adresu: Oblastní charita Hradec Králové, Komenského 266, 500 03 Hradec Králové, nejpozději do konce listopadu. Více na www.charitahk.cz** Připojte se, malujte, vyrábějte přáníčko. Přáníčko pro radost a od srdce.

■ AKTUALITY

Den Charity 2012

Královéhradecká diecéze: V září a říjnu proběhla tradiční celostátní kampaň Den Charity, kterou pořádá Charita ČR u příležitosti svátku sv. Vincence (27. 9.), patrona charitních zařízení. Do kampaně se zapojily i naše Charity a připravily pro veřejnost dny otevřených dveří, výstavy, koncerty, divadlo a další akce pro děti a dospělé. Například Oblastní charita HK uspořádala výstavu dětských prací na téma „Senioři v našich srdcích“ v budově Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Na její vernisáži byly také vyhlášeny výsledky stejnojmenné výtvarné soutěže, do níž se zapojily děti ze škol, které pomáhají při Tříkrálové sbírce. Dny otevřených dveří proběhly ve Farní charitě Litomyšl a jejích střediscích, dále v Oblastní charitě Ústí n. Orlicí, která spojila Den Charity s oslavami 20. výročí vzniku. Oblastní charita Červený Kostelec uspořádala pro veřejnost divadelní představení Prodaná nevěsta v Hronově, výstavu ručních prací Šikovné ruce pro hospic a Benefiční koncert Hradišťanu v Náchodě. Den Charity oslavili také ve Dvoře Králové n. L., kde Charita pro děti zorganizovala olympijský pětiboj. Zábavné dopoledne a setkání zaměstnanců a dobrovolníků připravila Farní charita Rychnov n. K. Oblastní charita Kutná Hora představila své služby a výrobky klientů na tamním Veletru sociálních služeb.

V rámci kampaně je také každoročně udílěna Cena Charity ČR za rozvoj charitního díla. Letos ji obdrželo 9 pracovníků a dobrovolníků Charit 25. 9. v Praze, za královéhradeckou diecézi byla oceněna Ing. Štěpánka Dvořáková, obětavá pracovnice Oblastní charity Polička v oblasti fundraisingu a organizátorka kulturních akcí.

Jana Karasová, www.hk.charita.cz

● Výstava Šikovné ruce pro hospic aneb lidé lidem v Červeném Kostelci.

Oslavy 20. výročí

Chrudim: Letos si připomínáme 20. výročí založení Farní charity v Chrudimi. Hlavní oslavy připadly na neděli 16. 9. Slavnostní den začal děkovnou bohoslužbou v arciděkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie, kterou celebroidl pomocný biskup královéhradecký Mons. Josef Kajnek. Vzácnými hosty byli starosta města Chrudim Mgr. Petr Řezníček a ředitel Diecézní charity HK RNDr. Jiří Stejskal a všichni současní i bývalí pracovníci Charity Chrudim.

Ve své promluvě Mons. Kajnek připomněl tradiční úlohu církve při pomáhání všem potřebným, a to na základě lásky k bližnímu. Pracovnice Charity v obětním průvodu přinesly k oltáři 20 rudých růží jako vyjádření díky za celé období trvání Charity. V závěru poděkovala ředitelka Farní charity Chrudim paní Dana Zelená minulým i současným pracovníkům Charity za jejich obětavou práci.

Po požehnání pana biskupa a chvalozpěvu se pracovníci Charity a jejich hosté sešli ve farním sále, kde ředitel diecézní charity pronesl slavnostní přípití a starosta města ve svém projevu ocenil práci Charity, která je významná pro město i region. Následovala krátká prezentace mapující 20tiletou historii Charity Chrudim. Program uzavřela návštěva Muzea barokních soch.

Slavnostní pocit v nás přetrvává dodnes, prožili jsme krásné společenství, radost ze vzájemného setkání. To vše nám bude posilou do naší další práce, do dalších dnů.

Farní charita Chrudim,
www.chrudim.charita.cz (red. upraveno)

Europoslankyně poděkovala mateřským centrům

Vysočina: Zástupkyně mateřských center (MC) Kraje Vysočina a Jihomoravského kraje na pozvání europoslankyně Zuzany Brzobohaté nedávno navštívily Evropský parlament při jeho zasedání ve Štrasburku. Delegation se zúčastnily také zástupkyně Oblastní charity Havlíčkův Brod Anna Doleželová z MC Zvoneček Havl. Brod, Eva Chvátalová z MC Ledňáček Ledec n. Sáz., Kateřina Straková a Olga Růžicková z MC Rolnička Světlá n. Sáz. Europoslankyně Zuzana Brzobohatá, která má dlouholeté zkušenosti s prací v neziskovém sektoru a s mládeží, ocenila činnost mateřských center a popřála všem hodně energie pro další prospěšnou práci.

„Účastnit se jednání na mezinárodní úrovni byl pro mne velký zážitek a i ocenění přínosu mateřských center společnosti,“ řekla Anna Doleželová, která souhlasí s jedním z programů sociálního fondu, „Vzdělávání rodičů na mateřské a rodičovské dovolené je jednou z možností, jak pomoci rodičům se v dnešní době uplatnit na trhu práce.“

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz (red. upraveno)

● Děkovná bohoslužba u příležitosti 20. výročí založení Farní charity Chrudim. Foto: archiv Farní charity Chrudim.

Nový projekt „Pomocník“ podpořený EU

Kutná Hora: Středisko A+D při Oblastní charitě Kutná Hora zahájilo v létě nový projekt „Pomocník“ podpořený Evropským sociálním fondem, Operačním programem Lidské zdroje a zaměstnanost (75 %) a rozpočtem MPSV ČR (25 %). Projekt má pomoci lidem s handicapem na pracovní trh a obsahuje aktivity, jako jsou poradenství, pomoc při vyhledávání zaměstnání, podporu pracovních míst na částečné úvazky pro lidi s handicapem.

Součástí projektu je kurz Pomocník, jehož 1. běh byl zahájen v září v budově Základní a praktické školy v Kutné Hoře. Obsahuje všeobecnou část, praktické předměty péče o domácnost a další dovednosti, vše s přihlédnutím k handicapu účastníků. Na teorii naváže ve 2. pololetí část praktická. V závěru může účastník absolvovat rekvalifikační kurz dle výběru, možností a schopností. Nabídnut bude především kurz pro úklidové pracovníky realizovaný ve spolupráci s Českou asociací úklidu a čištění. Další ročník kurzu bude otevřen v září 2013. V případě zájmu nás kontaktujte ve středisku A+D, v domě Tříkrálovém v Tylově ul., nebo na tel. 327 512 257.

V rámci projektu vytvořila Oblastní charita Kutná Hora již 2 pracovní místa. První v obchůdku v domě Tříkrálovém, kde vzniká informační místo o sociálních službách a prodejna předmětů vytvořených v pracovních aktivitách sociálních služeb. Vznik obchůdku podpořila EU a také Nadace OKD. Druhé pracovní místo bude vytvořeno v bazaru nábytku v bývalém objektu ČSAD v Čáslavské ul.

Projekt bude ukončen v červnu 2014, 14 lidí může získat rekvalifikaci, 8 osob pracovní místo na zkrácený úvazek s finanční podporou, další lidé mohou využít poradenské služby. Více na www.kh.charita.cz.

Bc. Marie Macková, (red. upraveno)

■ KALENDÁŘ NA LISTOPAD A PROSINEC

4. Charitní ples

3. 11. ve 20 hod., Sokolovna Červený Kostelec
Předprodej v Inf. centru – CA SUR s.r.o., pořádá
Oblastní charita Červený Kostelec, kontakt: 491
610 332, stepanova@hospic.cz, www.ochck.cz.

Koncert Pepy Nose

9. 11. v 19 hod., evangelický kostel Letohrad
vstupné 80 Kč, pořádá Oblastní charita
Ústí nad Orlicí, více na www.uo.charita.cz.

Rockové oratorium Eversmiling Liberty

10. 11. v 17 hod., kostel sv. Jakuba Polička
účinkuje padesátičlenný pěvecký sbor Corale,
pořádá Oblastní charita Polička,
více na www.policka.charita.cz.

Žirečská setkání

6. 11. Jezuitské divadlo (Mgr. Petr Polehla)
20. 11. Kladivo na člověka (Mgr. Jan Hojda),
Domov sv. Josefa Žireč (čp. 1), vždy od 15,30
hod., více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Divadelní podzim v Lidovém domě

11. 11. v 18 hod., Mátový nebo citron, komedie
z divadelního prostředí, hraje Divadlo Devítka
Ostrava, pořádá Farní charita Litomyšl, kontakt:
tel.: 731 460 663, 461 619 183/117,
lidovy-dum@lit.cz, www.litomysl.charita.cz.

Dny otevřených dveří

v rámci oslav 20. výročí založení Oblastní charity
Hradec Králové: **22. 11. 9–15 hod.** Intervenční
centrum pro osoby ohrožené domácím násilím
(Kotěrova ul. 847), a **27. 11. 9–14 hod.** Středisko
rané péče Sluníčko (Ulrichovo nám. 733, vchod
z ul. K. H. Máchy – 4. p.), www.charitahk.cz.

S vůní vanilky po sedmé

30. 11. 8–16 hod., Denní stacionář Polička
(Vrchlického 22), adventní výstava, pořádá
Oblastní charita Polička, www.policka.charita.cz.

Tříkrálová tradice na Kutnohorsku

1. 7. – 31. 12., středisko A+D Kutná Hora
(Tylova 494), výstavu pořádá kutnohorská
Oblastní charita za podpory města Kutná Hora,
po – čt 9–11 a 13–15 hod., www.kh.charita.cz.

Adventní koncert Ireny Budweiserové

7. 12. v 18 hod., kostel sv. Anny Žireč, pořádá
Domov sv. Josefa pro nemocné roztroušenou
sklerózou Žireč k 11. výročí založení,
více na www.domovsvatehojosefa.cz.

■ VZDĚLÁVÁNÍ

Konference na téma „Podpora rozvoje sociálních služeb“

Odbornou konferenci uspořádala Diecézní charita HK
ve spolupráci s Pardubickým krajem a Sdružením Cre-
atio 19. 9. v prostorách Krajského úřadu v Pardubicích.
Záštitu nad akcí převzal krajský radní Mgr. Jiří Brýdl.

Na konferenci vystoupil Mgr. Petr Hanuš, ředitel odbo-
ru sociálních služeb MPSV ČR, s příspěvkem na téma
„Budoucnost sociálních služeb“, které je velmi aktuální
v dnešní době finanční nejistoty a plánovaných velkých
změn v sociální oblasti. Následující přednáška Ing. Heleny
Zahálkové, vedoucí sociálního odboru Krajského úřadu
v Pardubicích, s názvem „Sociální služby v Pardubickém
kraji“ byla zaměřena na kritéria hodnocení žádostí na pod-
poru sociálních služeb, které poskytovatelé každoročně
předkládají. Další blok přednášek byl více teoretický. Mgr.
Martin Bednář Ph.D., ředitel Caritas – VOŠ sociální Olo-
mouc, hovořil na téma „Sebehodnocení jako nástroj zvy-
šování kvality“. Doc. Tatiana Matulayová PhD. z Technic-
ké univerzity Liberec se ve své přednášce s názvem „De/
profesionalizace sociálních služeb – dilema současnosti“
zamýšlela nad zapojením dobrovolníků a pečujících rodin
do sítě profesionálních sociálních služeb. V závěru byly
představeny výstupy mezinárodního projektu „Profesio-
nální pečovatel“, na jehož webu [www.profesionalni-pe-
covatele.cz](http://www.profesionalni-pecovatele.cz) najdete také prezentace přednášejících.

**Bližší informace: Ing. Zdenka Kumstýřová, manažer-
ka projektu, e-mail: charita.prelouc@gmail.com.**

Sbírka ošacení a obuvi

29. 10. – 12. 11. Hradec Králové

Prosíme o pomoc s nashromážděním starších za-
chovalých zimních oděvů a obuvi – sbírá se zimní
vycházková obuv, ponožky, rukavice, ručníky, trika
s dlouhým rukávem, mikiny. Věci, prosím, noste
přímo do následujících sběrných míst a vložte do
přípravených označených nádob:

Sociální šatník (Kydlinovská ul., MHD č. 10): út, čt
13–17 hod., **Nové Adalbertinum** (Velké nám. 32):
po–ne 8–18 hod., **UHK** (budova A a J, suterén):
po–pá 8–16 hod., **krajský úřad** (suterén u recepce):
po–pá 8–16 hod., **Studijní a vědecká knihovna** (šat-
ny suterén): po, út, čt, pá 9–19 hod., st 11–21 hod.,
so 9–12 hod., **OC Atrium** (1. p. u přechodu z OD
Tesco): po–so 8–20 hod., ne 8–19 hod.). Děkujeme
všem za poskytnutí prostor. Upřímně děkujeme za
vaše dary a pomoc lidem v nouzi. Pořádá Oblastní
charita Hradec Králové, více na www.charitahk.cz.

Kněžské svěcení 29. září 2012

Vzkládáním rukou a modlitbou diecézního biskupa Mons. Jana Vokála přijal kněžské svěcení jáhen Tomáš Fiala.

● Modlitba v prostraci

● Vzkládání rukou

● Přijímání kněžského oděvu

● Mše svatá

● Novokněžské požehnání

● Společná fotografie před biskupstvím

Ze života farnosti Vysoké Mýto

● Udílení popelce v Mateřské škole Pod smrčkem

● Noc kostelů zaujala i ty nejmenší, na snímku je „Cesta důvěry“

● V kostele sv. Vavřince přinesl program Noci kostelů další hru

● Letní tábor je nerozlučně spjat s nabídkou farnosti dětem a jejich rodičům

● Kurzy Alfa

● Vysokomýtští v Kutné Hoře-Sedlci. Právě z tohoto chrámu pochází obraz z hlavního oltáře jejich farního kostela sv. Vavřince